

Výsledky výzkumného víkendového tábora „Vodní nádrž Rozkoš 2019“

Report from the weekend research camp “Rozkoš Water Reservoir 2019”

Jaroslav VANĚK

Palackého 194, 551 01 Jaroměř; e-mail: jaroslavvanek@centrum.cz

ÚVOD

Víkendové výzkumné tábory (dále jen VVT) jsou každoroční akcí Východočeské pobočky České společnosti ornitologické (dále jen VČP ČSO), která se koná na přelomu měsíců května a června již od roku 1993 (ČERNÝ 1993). Cílem těchto akcí je získávání poznatků o avifauně málo prozkoumaných lokalit, nebo získání detailnějších údajů z lokalit víceméně prozkoumaných. Významnou roli při konání těchto akcí mají i funkce výchovná a společenská. Výsledky z VVT jsou zejména v posledních letech pravidelně publikovány v periodiku Panurus (např. DIVIŠ 2016, VANĚK 2017, KADAVA & VANĚK 2019, MACH 2019). V roce 2019 se od 24. do 26. května uskutečnil 26. ročník VVT, pro který byla vybrána vodní nádrž Rozkoš u České Skalice.

V daném případě se jedná o lokalitu hojně navštěvovanou řadou ornitologů a bird-watcherů. Ve Faunistické databázi České společnosti ornitologické (ČSO 2020) bylo ke dni 13. 2. 2020 z Rozkoše zaznamenáno 67 700 dílčích dat. Přes tuto skutečnost je třeba konstatovat, že údaje o hnízdicích ptačích druzích a zejména o jejich počtech jsou nedostatečné a mnohé zcela scházejí. Přitom jsou tato data velice důležitá pro ochranu ptactva na Rozkoši v rámci správních řízení a dalších jednáních s orgány státní správy, ale i organizacemi, které vyvíjejí svoji činnost v okolí vodní nádrže (Český rybářský svaz, myslivecké spolky, sportovní kluby aj.). V neposlední řadě budou získané údaje využity v připravované publikaci o avifauně této lokality, která bude sloužit jako podklad pro ochranné aktivity na tomto území (J. Vaněk *in prep.*).

POPIS ÚZEMÍ

Výstavba této osmé největší přehrady v České republice byla zahájena v 60. letech 20. století a k jejímu napuštění vodou došlo v letech 1973–1974 (DIVIŠ 2016). Stavba byla oficiálně uvedena do provozu dnem 1. 1. 1976 povolením Ministerstva lesního a vodního hospodářství (ŽDÁREK 1987).

Přehrada Rozkoš a její blízké okolí (mapovací kvadrát 5662) leží na severovýchodním okraji České tabule v nadmořské výšce 260–300 m n. m. Plocha vodní hladiny je podle různých pramenů uváděna okolo 1 000 ha. Podle oficiálního zdroje je při hladině 280,50 m n. m. plocha jižní (retenční) nádrže 702 ha a severní (rekreační) nádrže 186 ha (POVODÍ LABE 2020).

Již před zahájením výstavby přehrady se jednalo o ornitologicky cenné území. Rozsáhlé ploché dno údolí bylo tvořeno loukami a na mírných svazích po obvodu údolí se nacházela pole. Nejvýznamnější vodní plochou byl Rovenský rybník, na jehož březích

se rozkládaly rozsáhlé vlhké slatinné louky. Kromě Rovenského rybníka se na území dnešní nádrže nacházelo pět menších mělkých rybníčků s rozvinutými pobřežními porosty. Centrem území protékal potok Rozkoš, jehož jedna větve napájela Rovenský rybník. Na lokalitě hnízdila řada mokřadních druhů ptactva. Z dnešního pohledu patřily mezi nejvýznamnější druhy břehouš černoocasý (*Limosa limosa*), který nepravidelně hnízdil do roku 1973, dále vodouš rudonohý (*Tringa totanus*) a bekasína otavní (*Gallinago gallinago*), která početně hnízdila až do roku 1972 (ŽĎÁREK 1987).

Přehrada Rozkoš leží na stejnojmenném potoce, ale rozhodující měrou je zásobována umělým přivaděčem z řeky Úpy. Potok Rozkoš z přehrady vyúsťuje pod tělesem hlavní hráze a je jím odváděna voda z přehrady do řeky Metuje, do které ústí u obce Veselice. Rozkoš je situována v plochem údolí mezi městy Česká Skalice a Nové Město nad Metují. Důležitým konstrukčním prvkem je Rovenská dělicí hráz, která dělí přehrady na část severní – rekreační (ornitology nazývaná Rovenský rybník) a část jižní – zásobní (ornitology nazývaná zátopy). Z ornitologického hlediska je tato hráz významná jako odpočinkové místo migrujícího ptactva, zejména při jarní migraci. Na svém konci u obce Spyta se hráz rozšiřuje a na vzniklém ostrově se nachází kolonie racka chechtavého (*Chroicocephalus ridibundus*). Podrobně popisuje vodní dílo ŽĎÁREK (1987).

Z řady funkcí, které přehrada plní, je z ornitologického hlediska nejdůležitější ta, která spočívá v navyšování průtoku v řece Labi v období sucha. V souvislosti s touto funkcí je z jižní – zásobní části v období letních a podzimních měsíců vypouštěna voda a vlivem toho dochází k obnažování dna přehrady. K tomuto jevu dochází v jednotlivých letech velmi nepravidelně v rozmezí měsíců červenec až říjen v závislosti na momentální hydrologické situaci. Rovněž velikost obnažených ploch je v jednotlivých letech značně proměnlivá v závislosti na míře snížení hladiny přehrady. Tyto plochy jsou pak využívány migrujícím ptactvem jako potravní zdroj a odpočinkové místo. Pro hnízdící ptactvo je nejdůležitější východní část zátopy, to znamená oblast tzv. Domkovské zátoky, včetně přilehlého lužního lesa o rozloze cca 6,5 ha a jím protékající šonovské větve potoka Rozkoš, který se v prostoru Domkovské zátoky vlévá do přehrady. Dále pak tzv. Východní poloostrov, který je prodlouženým jižním břehem Domkovské zátoky a na druhou stranu od poloostrova, východní břeh zátopy až do Doubravické zátoky, včetně malého rybníka Řemínek (cca 2 ha), který je od přehrady oddělen jen úzkou hrází. Rozsáhlejší porosty rákosin se nacházejí právě v prostoru Domkovské zátoky (cca 0,9 ha), východního poloostrova (cca 0,5 ha), Doubravické zátoky (0,6 ha) a rybníka Řemínek (cca 1 ha). Plošnější rozvoj rákosin je na Rozkoši znemožněn důsledkem pravidelného kolísání hladiny. Břehy Domkovské zátoky jsou osázeny především listnatými dřevinami (dub, javor, jasan, topol), které byly vysázeny po napuštění přehrady. Původní měkký luh zůstal zachován při meandrech potoka Rozkoš u jeho ústí do přehrady. Břehová linie je v popsané oblasti hustě zarostlá převážně keřovými vrbami, které expandují i do porostů rákosin.

V období 2002–2012 požívalo toto území legislativní ochrany jako „přechodně chráněná plocha“ a od roku 2012 je toto území o celkové výměře téměř 134 ha zařazeno v kategorii „významný krajinný prvek“ (VKP) „Rozkoš – východní zátoky“.

Blízké okolí přehrady je jen řídké zalesněno. Nejvýznamnějším lesem je Rousín porostlý převážně smíšenými porosty listnáčů s vtrošenými jehličnany o rozloze cca 107 ha. V tomto lese se nachází i nejvyšší bod celého zkoumaného území – 316 m n. m. Dále stojí za zmínku převážně listnatý les Mnichovec u obce Šeřeč o výměře cca 30 ha. V bezprostřední blízkosti Rozkoše se nachází i přírodní rezervace (PR) Dubno, jejíž jižní hranice se nachází cca 350 m od přehrady. Od té je oddělena silnicí č. 33 a železniční trať. Přírodní rezervace Dubno je tvořena přirozenou pralesovitou lužní doubravou a má rozlohu 86,19 ha. Kromě lesa jsou do rezervace zahrnuty i přilehlé louky a Zličský rybník. Přestože tato lokalita nebyla hlavním cílem VVT, má na avifaunu Rozkoše nesporný vliv, neboť řada zde hnízdících ptačích druhů zalétá k přehradě za potravou.

Základna VVT se nacházela v autokempu Rozkoš u České Skalice (koordináty 50°23'54" N 16°3'38" E). Výhodou tohoto místa je skutečnost, že se nachází uvnitř území, kde bylo prováděno mapování.

Obr. 1: Mapa vodní nádrže Rozkoš u České Skalice. Červeně jsou vyznačeny hranice mapované oblasti v průběhu VVT 2019. Zdroj mapového podkladu: MAPY.CZ.

Fig. 1: Map of the Rozkoš Water Reservoir near Česká Skalice. Red borders defining area visited during the course of the Weekend Research Camp 2019. Map source: MAPY.CZ.

METODIKA

Před započítáním práce na publikaci o avifauně Rozkoše bylo vymezeno zájmové území (obr. 1). Do tohoto prostoru byla zaměřena i naše činnost v rámci VVT 2019. Území bylo rozděleno s ohledem na počet přihlášených účastníků na celkem 19 sektorů (obr. 2, 3). Prioritou VVT bylo zmapování území VKP a dále porosty hraničící s vodní plochou.

Obr. 2: Vyznačená poloha jednotlivých mapovacích sektorů po obvodu Rozkoše. © MAPY.CZ.

Fig. 2: Numerals in red borders indicate partial monitored sectors of bank of the Rozkoš Water Reservoir. © MAPY.CZ.

Obr. 3: Vyznačená poloha jednotlivých mapovacích sektorů u Šonova u Nového Města nad Metují. © MAPY.CZ.
Fig. 3: Numerals in red borders indicate partial monitored sectors near the village of Šonov u Nového Města nad Metují. © MAPY.CZ.

Jednotlivé sektory pak byly přiděleny 1–3 účastníkům, jejichž úkolem bylo získat z přiděleného území maximum údajů o hnízdících ptačích druzích, a pokud možno i počtu hnízdících párů. Z uvedeného vyplývá, že prioritu tvořili ptáci řádu pěvci, případně další druhy, jejichž hnízdní okrsky zaujímají relativně malé území. Druhy s vazbou na vodní hladinu a s velkými hnízdními okrsky (např. dravci) byli rovněž zaznamenáváni, ale získané kvantitativní údaje mají jen orientační charakter. Stejně tak byly zaznamenány všechny protahující druhy. Čísla sektorů pak byla uváděna v zápisu, který byl vložen do faunistické databáze České společnosti ornitologické (ČSO 2020). Čísla sektorů nebyla uváděna u dat získaných v průběhu společné vycházky a v průběhu přesunu v rámci území. Na sektory nebyly rovněž rozděleny intravilány obcí, část polních biotopů a lesní komplexy Rousín a Mnichovec.

Počet členů ve skupině byl volen s ohledem na zkušenost jednotlivých členů s identifikací hlasových projevů ptáků a rovněž s ohledem na přání některých účastníků, kteří preferují individuální terénní práci. Při zápisu získaných dat byla použita klasifikace průkaznosti hnízdění, použitá během mapování hnízdního rozšíření ptáků v České republice v letech 2014–2017 (ČSO 2014).

V průběhu VVT byly některými účastníky navštíveny i lokality mimo území vodní nádrže Rozkoš, a to PR Dubno a rybník Tuří u Slavětína nad Metují. Data z těchto návštěv byla zahrnuta pouze do celkového seznamu druhů pozorovaných v rámci VVT (tab. 1).

Dne 25. 5. byla mimo hlavní program VVT zorganizována pro zájemce ukázková liniového sčítání druhů (LSD), která se uskutečnila v PR Dubno, a kterou vedl zaměstnanec pražské kanceláře České společnosti ornitologické Petr Voříšek (ČSO 2018).

Při pohybu v terénu byly používány mapky s vyznačením jednotlivých sektorů, které byly vtištěny pro tento účel a dále mapy z aplikací pro mobilní telefony.

Terénní práce se v průběhu VVT zúčastnilo těchto 15 osob: *Čížek Vladimír, Diviš Tomáš, Fejfar Martin, Hamplová Kateřina, Jasso Ladislav, Kafka Petr, Kadava Lukáš, Lachman Jakub, Macháň Jakub, Regner Aleš, Rohlena Jiří, Staněk Michal, Vaněk Jaroslav, Vodnárek Dušan a Zvědělík Tomáš*. Několik dalších členů pobočky se zúčastnilo jen dílčí části VVT, společně vycházky, případně jen společenského večera.

Při diskuzi o vybraných ptačích druzích je kromě výsledků z VVT a použité literatury využívána i osobní zkušenost vycházející z dlouhodobého sledování lokality, včetně informací poskytovaných dalšími ornitology, kteří lokalitu pravidelně navštěvují a se kterými jsem v průběžném kontaktu. Jedná se zejména o Aloise Holuba, Jakuba Lachmana, Aleše Regnera, Jiřího Rohlena, Michala Staňka a Evu Uždilovou.

VÝSLEDKY A DISKUSE

Do faunistické databáze České společnosti ornitologické (ČSO 2020) bylo z VVT zadáno celkem 1007 údajů o 117 ptačích druzích, z nichž 113 bylo pozorováno na území v. n. Rozkoš, tři druhy byly pozorovány pouze na lokalitě rybník Tuří u Slavětína nad Metují a jeden druh pouze v PR Dubno u České Skalice (tab. 1).

Celkem 99 druhů bylo zjištěno v některé z kategorií průkaznosti hnízdění: 26 v kategorii C (prokázané hnízdění), 31 v kategorii B (pravděpodobné hnízdění) a 42 v kategorii A (možné hnízdění). Celkem 36 druhů patří mezi zvláště chráněné druhy dle vyhl. č. 395/1992 Sb., z toho 5 mezi kriticky ohrožené, 14 mezi silně ohrožené a 17 mezi ohrožené (tab. 1).

Jediná studie, která se komplexně zabývá avifaunou údolní nádrže Rozkoš, vyšla před více než třiceti lety (ŽĎÁREK 1987). Ve zmíněné publikaci jsou zpracována data do roku 1986 a rovněž známé údaje vztahující se k období před napuštěním přehrady. Kromě této komplexní práce byly publikovány i kratší ornitologické články týkající se této lokality (KOZA 1989, VANĚK 2012, VANĚK 2014, CHMEL *et al.* 2016). Mnoho zajímavých údajů bylo publikováno v pravidelné rubrice Ornitologická pozorování v časopise Panurus. Jednotlivá data pak obsahují knihy Tomáše Divíše (DIVÍŠ 2011, DIVÍŠ 2017, DIVÍŠ 2019). Data získaná v rámci mapování hnízdního rozšíření ptáků v České republice (ŠŤASTNÝ *et al.* 2006, ATLAS 2014–2017) z této lokality mají převážně kvalitativní charakter, ale data kvantitativní až na výjimky scházejí. Jedinou prací, která se zabývá problematikou kvantity jednotlivých druhů, je práce HROMÁDKY & LNĚNÍČKOVÉ (1983), kteří se na ploše dnešního VKP (sektory 9–12) zabývali v letech 1978–1980 početností, hustotou a dominancí zjištěných ptačích druhů. Tato studie může do určité míry sloužit k porovnání kvality a kvantity druhů, zjištěných na tomto

území v průběhu VVT (tab. 1). Při tomto porovnání je však třeba vzít v úvahu změny, ke kterým došlo v krajině v průběhu více než čtyřiceti let. Jedná se zejména o rozvoj porostů rákosin, neboť v době výzkumu Hromádky a Lněničkové se jediná souvislejší plocha nacházela na rybníku Řemínek. Velké změny nastaly rovněž v rozvoji keřových pobřežních porostů, zejména keřových vrb při ústí potoka Rozkoš v Domkovské zátoce až k Východnímu poloostrovu. Dále se s ohledem na vyšší stáří dřevin, zvýšilo množství doupných stromů, umožňujících hnízdění řady ptačích druhů. Na druhou stranu je třeba vzít v úvahu minimální objem práce v terénu při VVT, kdy na plochu VKP připadalo cca 10 hodin terénní práce. Naopak v letech 1978 až 1980 uskutečnili mapovatelé celkem 43 vycházek v celkovém časovém objemu 84 hodin, rozložených do měsíců duben až červenec.

Na území VKP, které zahrnovalo sektory 9–12 bylo v některé z hnízdních kategorií zaznamenáno celkem 60 druhů (tab. 1 – srovnání s prací HROMÁDKO & LNĚNIČKOVÁ 1983). V průběhu VVT se na této ploše nepodařilo zaznamenat některé druhy, které byly při jiných kontrolách v hnízdním období zjišťovány. Jde např. o pěvušku modrou (*Pru-nella modularis*), mlynařika dlouhoocasého (*Aegithalos caudatus*), sýkoru lužní (*Poecile montanus*) a pěnici pokřovní (*Sylvia curruca*). Tato skutečnost vyplývá z krátkodobého charakteru akce a také ze skutečnosti, že některé druhy vykazují v tomto období minimální hlasovou aktivitu a jsou v terénu obtížně zjištělné. Toto mělo za následek, že nebyly zaregistrovány vůbec, nebo jen v nízkých počtech, které neodpovídají skutečnému stavu.

Na stejném území bylo v letech 1978–1980 zaznamenáno 50 druhů (tab. 1; HROMÁDKO & LNĚNIČKOVÁ 1983). Z druhů, u kterých nebylo za tříleté období prokázáno hnízdění, stojí za pozornost zejména tyto druhy: budníček menší (*Phylloscopus collybita*), drozd zpěvný (*Turdus philomelos*), strážlík obecný (*Troglodytes troglodytes*) nebo červenka obecná (*Erithacus rubecula*). Méně překvapivá je tato skutečnost u druhů hnízdicích v dutinách, např.: strakapoud velký (*Dendrocopos major*), žluna zelená (*Picus viridis*) a brhlík lesní (*Sitta europaea*).

U mnoha ptačích druhů se v průběhu VVT podařilo získat cenná kvantitativní data. Jedná se zejména o druhy s menší hustotou osídlení a s výraznými hlasovými projevy. U některých druhů s vysokou hustotou osídlení docházelo k situaci, že byl zadán pouze kvalitativní údaj, bez uvedení přesného počtu zjištěných jedinců (párů). V tomto případě bylo při celkovém součtu počítáno pouze s jedním jedincem pro daný sektor, i když tím zcela zřejmě dochází k podhodnocení celkové početnosti daného druhu. V jednom případě byl zápis mapovatelem proveden současně pro oba mapované sektory (sektory 5 a 6). V tomto případě je o těchto dvou sektorech uvažováno jako o sektoru jednom a v tabulce je uváděn v podobě sektor 5/6.

V průběhu VVT byla na lokalitě zaznamenána řada druhů, které byly v souladu s metodikou pozorovatelé zapsány jako možná hnízdicí v kategorii A, ale z výsledků dlouhodobého monitoringu lokality je velmi pravděpodobné, že na lokalitě v současné době nehnízdí a jejich výskyt se týká buďto nehnízdicích jedinců, nebo ptáků hnízdicích mimo zkoumané území. Jedná se zejména o tyto druhy: lžičák pestrý (*Spatula clypeata*), polák chocholačka (*Aythya fuligula*), morčák velký (*Mergus merganser*), čáp

černý (*Ciconia nigra*), čáp bílý (*Ciconia ciconia*), racek bělohlavý (*Larus cachinans*) a rorýs obecný (*Apus apus*).

Další druhy, které se vyskytují celoročně, ale na lokalitě nehnízdí, byly zaznamenány v kategorii 0 (nehnízdící). Jedná se o tyto druhy: husice liščí (*Tadorna tadorna*), volavka bílá (*Ardea alba*), kormorán velký (*Phalacrocorax carbo*), jeřáb popelavý (*Grus grus*), vodouš rudonohý (*Tringa totanus*), pisík obecný (*Actitis hypoleucos*), rybák obecný (*Sterna hirundo*), rybák černý (*Chlidonias niger*), racek malý (*Hydrocoloeus minutus*) a břehule říční (*Riparia riparia*).

Na seznamu pozorovaných druhů se vzhledem k období konání VVT projevil vliv doznívající jarní migrace. Do této kategorie lze zařadit následující druhy: potáplice severní (*Gavia arctica*), kulík bledý (*Pluvialis squatarola*), kulík písečný (*Charadrius hiaticula*), vodouš šedý (*Tringa nebularia*) a jespák bojovný (*Calidris pugnax*).

V jednom případě byl zaznamenán výskyt pro tuto oblast raritního druhu – vlyhy pestré (*Merops apiaster*).

Komentář k vybraným druhům

Potápka malá (*Tachybaptus ruficollis*)

Ve sledované oblasti hnízdí pravidelně 1–2 páry pouze na rybníčku Řemínek. Zde byla v počtu dvou párů zjištěna i v průběhu VVT. Občasné vyhnízdění nelze vyloučit ani na některých vhodných místech přímo na přehradě. Tento stav je prakticky totožný s tím, který uvádí již ŽDÁREK (1987).

Potápka roháč (*Podiceps cristatus*)

Na lokalitě hnízdí pravidelně v počtu cca 10 párů. Vzhledem k tomu, že VVT byl primárně zaměřen na jiné skupiny ptačích druhů, nebyla hnízda potápky roháče aktivně vyhledávána a sčítána. Odhad počtu hnízdících párů vychází ze znalostí z dlouhodobého sledování lokality. Hnízdí převážně jednotlivě po celém obvodu přehrady, pouze v prostoru vyústění úpského přivaděče do přehrady se v roce 2019 nacházela malá kolonie čtyř párů (LACHMAN 2019).

Labuť velká (*Cygnus olor*)

V průběhu VVT byli zaznamenáni pouze nehnízdící ptáci. Podle písemného sdělení však na rybníčku Řemínek, který je po řadu let pravidelným hnízdištěm, vyhnízdil pár, který dne 9. 6. 2019 vodil tři mláďata (T. Diviš *in litt.*). Z tohoto důvodu byl tento pár uveden v tab. 1, přestože nebyl při VVT zjištěn.

Husa velká (*Anser anser*)

V průběhu VVT byla zjištěna pouze na rybníku Tuří u Slavětína nad Metují, kde pravidelně hnízdí. Na přehradě Rozkoš bylo do současné doby hnízdění prokázáno pouze jednou v roce 2016 pozorováním páru se sedmi mláďaty (VANĚK 2016). Pár vyhnízdil pravděpodobně v porostu rákosu na rovenské části přehrady v zátocě u obce Kleny.

Kopřivka obecná (*Mareca strepera*)

Zjištěna celkem pětkrát v počtech do pěti jedinců. Na lokalitě jsou každoročně v hnízdním období pozorovány 1–4 páry, ale v posledních letech bylo hnízdění prokázáno pouze v jednom případě pozorováním kachny vodící tři mláďata na rybníku Řemínek dne 28. 6. 2016 (VANĚK 2016). Odhadované dva hnízdící páry vychází jednak ze zjištění v průběhu VVT, ale hlavně ze záznamů z jarního období roku 2019, kdy byly na lokalitě pravidelně zjišťovány jeden až dva páry.

Koroptev polní (*Perdix perdix*)

Zjištěna na třech místech v předpokládaném celkovém počtu tří párů, což odpovídá i zkušenostem z dlouhodobého sledování lokality, kdy počet v mapovaném území odhadují na 3–5 párů.

Hrdlička divoká (*Streptopelia turtur*)

V průběhu VVT byla zaznamenána dvakrát, ale vzhledem k času a místu pozorování se jednalo pravděpodobně o téhož ptáka, případně ptáka z téhož páru. Oba záznamy pocházejí z blízkého okolí rybníka Řemínek. ŽDÁREK (1987) ji uvádí, jako druh početně hnízdící v okolí přehrady. Dne 5. 7. 2000 zjistil HOLUB (2000) na různých místech okolo přehrady celkem pět volajících hrdliček divokých. V současné době je v hnízdním období zjišťována nepravidelně a počet hnízdících párů odhadují na 1–2. Tomuto stavu odpovídá i zjištění v průběhu VVT.

Volavka popelavá (*Ardea cinerea*)

Na vymezeném území nehnízdí, ale nejbližší hnízdiště leží v lužním lese v PR Dubno ve vzdálenosti cca 300 m od přehrady. V roce 2016 zde REGNER (2016) napočítal osm obsazených hnízd.

Moták pochop (*Circus aeruginosus*)

Na lokalitě pravidelně hnízdí v počtu 1–3 páry. V průběhu VVT byl zaznamenán celkem v osmi sektorech s jedním konkrétním údajem o místě hnízdiště, a to na rybníku Řemínek v kategorii C14. V předchozích letech bylo hnízdění zaznamenáno i na dalších místech lokality, např. v Domkovské zátoce, na Východním poloostrově, v zátoce u Klenů a v rákosině uprostřed polí poblíž obce Provodov-Šonov.

Čejka chocholátá (*Vanellus vanellus*)

V průběhu VVT byla zaznamenána v počtu asi pěti párů v kategorii pravděpodobného hnízdění (B), kdy u pozorovaných ptáků bylo zaznamenáno chování nasvědčující přítomnosti hnízda nebo mláďat. Vzhledem k tomu, že VVT bylo zaměřeno na průzkum odlišných biotopů, než na kterých hnízdí čejka chocholátá, je zřejmé, že počet zjištěných párů neodpovídá reálné situaci. Počet párů hnízdících na zájmovém území odhadují cca na 15.

Racek chechtavý (*Chroicocephalus ridibundus*)

Na území přehrady Rozkoš se nachází v současné době jediná kolonie racka chechtavého v Královéhradeckém kraji. Kolonie se nachází na ostrůvku na konci tzv. dělicí hráze nedaleko obce Spyta. Podle sčítání hnízd provedeného za pomoci dronu dne 5. 5. 2019 bylo nasčítáno více než 3 000 hnízd (V. Koza *in litt.*). Na základě odhadů početnosti z předchozích let je pravděpodobné, že počet hnízdicích párů má stoupající trend. Je však pravdou, že se dosud jednalo spíše o odhady, než o metodické sčítání. Je pravděpodobné, že při prováděných odhadech v předchozích letech byl počet hnízdicích párů podhodnocován, neboť byli bráni v úvahu jen jedinci přítomní v danou chvíli na lokalitě. Hromádka a Lněničková uvádějí ještě z let 1978 a 1979 hnízdění tohoto druhu na ploše dnešního VKP, a to v počtu 700 a 190 párů. V roce 1980 bylo tohoto hnízdiště zničeno přílivovou vlnou v měsíci květnu (HROMÁDKO & LNĚNIČKOVÁ 1983) a postupně zcela zaniklo.

Krutihlav obecný (*Jynx torquilla*)

V blízkém okolí přehrady se vyskytuje především v době migrace. V hnízdním období byl zaznamenán jen výjimečně 23. 6. 2014 (ČÍŽEK 2014). V průběhu VVT byl zjištěn v kategorii možného hnízdění (A) celkem ve třech případech, ale s ohledem na místa pozorování nelze vyloučit, že se jedná o téhož jedince.

Ostříž lesní (*Falco subbuteo*)

V průběhu VVT byl zaznamenán celkem čtyřikrát, přičemž v případě dvou pozorování u obcí Doubravice a Lhota se pravděpodobně jednalo o téhož ptáka. Dále byl pozorován u západního břehu přehrady pod lesem Rousín a jednou byl zjištěn blízko za hranicí zkoumaného území na poli u PR Dubno. Uvedená pozorování naznačují možnost hnízdění minimálně jednoho páru v blízkém okolí přehrady.

Ťuhák obecný (*Lanius collurio*)

V průběhu VVT zjištěn na všech vhodných místech v okolí přehrady v celkovém počtu cca 12 párů. Tento stav odpovídá i zjištěním z dlouhodobého sledování lokality a hnízdicí populaci lze hodnotit jako stabilní.

Ťuhák šedý (*Lanius excubitor*)

Zaznamenán v počtu jednoho páru. Jedná se o pár, který je na stejném místě registrován v rámci dlouhodobého sledování lokality již po několik let. Hnízdění bylo prokázáno v roce 2015 nálezem hnízda se čtyřmi mláďaty (REGNER 2015).

Moudivláček lužní (*Remiz pendulinus*)

V průběhu VVT byl zaznamenán v osmi sektorech v počtu minimálně deseti párů. Tento výsledek odpovídá odhadům vyplývajícím z dlouhodobého sledování lokality a naznačuje, že populace si na lokalitě udržuje stabilní početnost. Druh byl zjištěn prakticky ve všech vhodných biotopech po celém obvodu přehrady.

Rákosník velký (*Acrocephalus arundinaceus*)

Zaznamenán v sedmi sektorech v počtu cca deseti zpívajících samců. ŽĎÁREK (1987) jej charakterizuje jako pravidelně, ale nehojně hnízdicího. HROMÁDKO & LNĚNIČKOVÁ (1983) jej sice uvádějí mezi druhy hnízdicími na území dnešního VKP, ale s průměrnou dominancí nižší než 1 % za tříleté období, což odpovídá počtu 1–2 páry. V průběhu VVT bylo napočítáno minimálně 10 párů po obvodu přehrady a z tohoto počtu pět párů na území VKP.

Slavík obecný (*Luscinia megarhynchos*)

Zaznamenán ve 14 sektorech v počtu 40 zpívajících samců. Vzhledem k výraznému a daleko slyšitelnému hlasovému projevu tohoto druhu je pravděpodobné, že někteří jedinci byli zaznamenáni duplicitně. I přes tuto skutečnost je zřejmý výrazný nárůst početnosti slavíka obecného v porovnání se situací ve druhé polovině 20. století. ŽĎÁREK (1987) jej jako hnízdicí druh z lokality nezná, uvádí pouze možné ojedinělé hnízdění od Ratibořic. Ani HROMÁDKO & LNĚNIČKOVÁ (1983) jej v letech 1978–1980 na území dnešního VKP nezjistili. V rámci VVT bylo na VKP zjištěno devět zpívajících samců.

Lejsek šedý (*Muscicapa striata*)

Přes nevýrazné hlasové projevy byl zaznamenán celkem v 10 sektorech a dvakrát mimo vytyčené sektory v celkovém počtu 17 ex., takže lze o tomto druhu uvažovat jako o početně hnízdicím. ŽĎÁREK (1987) jej uvádí jako hnízdicího v intravilánech okolních obcí, přičemž na území dnešního VKP jej uvádí jako hnízdicího na základě pozorování 1 ex. v hnízdním období v roce 1979 (HROMÁDKO & LNĚNIČKOVÁ 1983). V průběhu VVT byl na ploše VKP zjištěn v počtu pěti párů.

Bramborníček hnědý (*Saxicola rubetra*)

Zaznamenán ve dvou sektorech v celkovém počtu dvou jedinců. Tento stav potvrzuje předpokládané nepravidelné a málo početné hnízdění. ŽĎÁREK (1987) jej uvádí po roce 1973 jako poměrně početně hnízdicího, zejména u přivaděče a na severním břehu Rovenského rybníka, kde v areálu autokempu dne 16. 5. 1976 zjistil pět současně zpívajících samců. Jako hnízdicí druh jej uvádějí z prostoru dnešního VKP i HROMÁDKO & LNĚNIČKOVÁ (1983), ale v blíže neuvedeném počtu, přičemž v tříletém průměru jejich počet nepřesahuje dominanci 1 %, což odpovídá hnízdění maximálně dvou párů. V průběhu VVT nebyl na území VKP tento druh zaznamenán.

Konipas luční (*Motacilla flava*)

V průběhu VVT pozorován celkem třikrát za okolností nasvědčujících možnému hnízdění. Ve dvou případech byl zjištěn v blízkosti polního hnojiště nedaleko hlavní hráze přehrady v katastru obce Nahořany (Městec). Ve druhém případě zaznamenán zpívající samec na mysliveckém posedu v katastru obce Nahořany (Doubravice). Toto místo je natolik vzdáleno od místa předchozích pozorování, že je nepravděpodobné, aby se jednalo o téhož jedince. V průběhu hnízdní sezóny pak J. Rohlena (*in litt.*) zjistil a zdokumentoval pár při donášení potravy u silnice z Nového Města nad Metují směrem

na Nahořany a na stejném místě pozoroval i vyvedená mláďata. V daném případě jde o první prokázané hnízdění tohoto druhu na lokalitě. ŽĎÁREK (1987) jej uvádí pouze jako protahující druh.

Strnad luční (*Emberiza calandra*)

Byl zjištěn celkem na čtyřech místech, ale vzhledem k místům, na kterých byli ptáci pozorováni, je pravděpodobné, že se jedná o dva páry. ŽĎÁREK (1987) uvádí, že po napuštění přehrady se zpočátku ještě hojně v okolí přehrady vyskytoval, ale koncem 70. let 20. století postupně mizel. HROMÁDKO & LNĚNIČKOVÁ (1983) jej z území současného VKP uvádějí v počtu dvou zpívajících samců v letech 1978 a 1979, ale v roce 1980 jej již nezjistili. Poté pravděpodobně na více než 25 let z lokality zcela vymizel. Až v roce 2005 pozoroval HOLUB (2005) zpívajícího samce u skládky stavebního materiálu u obce Provodov-Šonov. Poté nebyl opět pozorován až do roku 2013, kdy Holub zjistil zpívajícího samce na stejném místě. Tamtéž byli následující rok zaznamenáni 4 zpívající samci (VANĚK *et al.* 2014). Na stejném místě jsou pravidelně zjišťováni zpívající samci i v současnosti.

Komentář ke druhům v průběhu VVT nepozorovaným

Potápka černokrká (*Podiceps nigricollis*)

Před napuštěním přehrady pravidelně a běžně hnízdila. Po napuštění přehrady se z lokality postupně vytratila. V roce 1973 bylo na mělkém Domkovském rybníku postaveno 80 hnízd. Kolonie u severního poloostrova Rovenského rybníka čítala 1. 6. 1974 asi 120 hnízd. Hnízdění jediného páru prokázali v roce 1979 na rybníku Řemínek HROMÁDKO & LNĚNIČKOVÁ (1983). Další a dosud poslední hnízdění jednoho páru bylo prokázáno až v roce 2011 (HOLUB 2011). V rámci VVT nebyla zaznamenána.

Racek černohlavý (*Ichthyaetus melanocephalus*)

Na lokalitě pravidelně hnízdí v kolonii racka chechtavého v počtu 1–4 párů. V průběhu VVT nebyl zaznamenán, což má souvislost se skutečností, že VVT nebyl primárně na racky zaměřený. V hnízdění sezóně 2018 byly na lokalitě pozorovány až čtyři páry s hnízdními projevy (REGNER 2018). První hnízdění na lokalitě bylo zaznamenáno v roce 1989 (V. Koza & K. Dohnal *in litt.*). Další hnízdění bylo zaznamenáno v roce 1996 (V. Hromádková *in litt.*) a po roce 2000 již hnízdí pravidelně.

SOUHRN

Ve dnech 24. až 26. 5. 2019 uspořádala Východočeská pobočka České společnosti ornitologické 26. ročník Víkendového výzkumného tábora (VVT). Cílem bylo získání kvalitativních i kvantitativních dat o hnízdění početnosti ptačích druhů na přehradě Rozkoš u České Skalice v Královéhradeckém kraji. Lokalita byla rozdělena do 19 sektorů, které byly přiděleny účastníkům VVT, a ve kterých bylo provedeno mapování a sčítání. Mimo zájmového území na přehradě byly některými účastníky navštíveny nedaleké lokality – rybník Tuří u Slavětína nad Metují a přírodní rezervace Dubno u České Skalice. V prů-

běhu VVT bylo zaznamenáno celkem 117 ptačích druhů, z toho 112 přímo na přehradě Rozkoš. K 99 druhům bylo možné přiřadit některou z kategorií průkaznosti hnízdění: 26 druhů bylo zaznamenáno v kategorii prokázaného hnízdění, 31 druhů v kategorii pravděpodobného hnízdění a 42 druhů v kategorii možného hnízdění. Do faunistické databáze ČSO bylo zadáno celkem 1 007 jednotlivých záznamů pozorování. Zvláštní pozornost byla věnována území, na které se vztahuje zákonná ochrana v podobě vyhlášeného Významného krajinného prvku. Na tomto území bylo zaznamenáno celkem 60 ptačích druhů v některé z hnízdních kategorií. Mezi nejzajímavější záznamy patří čtyři pozorování ostříže lesního (*Falco subbuteo*), zjištění cca 10 párů moudivláčka lužního (*Remiz pendulinus*) a cca 40 párů slavíka obecného (*Luscinia megarhynchos*). Zajímavostí je dále nález dvou párů konipase lučního (*Motacilla flava*), jehož hnízdění bylo následně v průběhu roku prokázáno, přičemž se jedná o první doložené hnízdění tohoto druhu na lokalitě. Mezi raritní pozorování pro tuto oblast patří zjištění 2 ex. vlyhy pestré (*Merops apiaster*).

SUMMARY

From 24th to 26th May 2019, the twenty-sixth annual weekend research camp of the East Bohemian Branch of the Czech Society for Ornithology (VČP ČSO) took place in the area of the Rozkoš Water Reservoir (coordinates 50°22.85'N, 16°4.30'E, area 1 000 ha, altitude 260–300 m a.s.l.) and further in the areas of Natural reservation Dubno (floodplain forest) and Tuří pond in Náchod district. The fifteen ornithologists who took part recorded a total of 117 bird species (113 species on the Water Reservoir). Eighteen species were categorised as nonbreeders (Breeding atlas code 0), forty-three species as possible breeders (Breeding atlas code A), thirty-one species as probably breeders (Breeding atlas code B) and twenty-six species as confirmed breeders (Breeding atlas code C). Total, 1 007 records of bird occurrence were obtained and imported to the database of the Czech Society for Ornithology. Among the most interesting findings in the course of the Weekend Research Camp were 40 pairs of Common Nightingale (*Luscinia megarhynchos*), 10 pairs of Penduline Tit (*Remiz pendulinus*), 2 breeding pairs of Yellow Wagtail (*Motacilla flava*), 4 records of Eurasian Hobby (*Falco subbuteo*) and record of 2 nonbreeding European Bee-eaters (*Merops apiaster*).

PODĚKOVÁNÍ

Za významnou pomoc při psaní článku děkuji redaktoru Liboru Prausovi, za pomoc při zpracování výsledků Jakobovi Macháňovi a Vladimíru Čížkovi, jakož i všem účastníkům VVT 2019 za terénní práci při VVT.

LITERATURA

- ATLAS 2014–2017: *Výsledku mapování Atlasu hnízdního rozšíření ptáků v České republice 2014–2017*. Dostupné na: https://birds.cz/avif/atlas_sq_alloc.php. Naposledy navštíveno 11. 2. 2020.
- ČERNÝ M. 1993: Závěry z průběhu nultého ročníku VVT na Králickém Sněžníku. *Zpravodaj VČP ČSO* 10: 10–17.
- ČÍZEK V. 2014: In: ČSO – *Faunistická databáze Birds.cz/avif*. Dostupné na: https://birds.cz/avif/obsdetail.php?obs_id=582167. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.
- ČSO 2014: *Pokyny pro členy ČSO: Hnízdní atlas 2014–2017*. Dostupné na: <http://bigfiles.birdlife.cz/Atlas.pdf>. Naposledy navštíveno 21. 3. 2020.

- ČSO 2018: *Liniové sčítání druhů, metodika pro spolupracovníky*. Dostupné na: http://bigfiles.birdlife.cz/LSD_prohlizeni.pdf. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.
- ČSO 2020: *Faunistická databáze České společnosti ornitologické*. Dostupné na: birds.cz/avif. Naposledy navštíveno 11. 2. 2020.
- DVIŠ T. 2011: *Čáp bílý v Dolním Pometují: historie a současnost*. Východočeská pobočka České společnosti ornitologické, Pardubice.
- DVIŠ T. 2017: *Ptáci Náchodska – dravci*. Východočeská pobočka České společnosti ornitologické, Pardubice.
- DVIŠ T. 2016 : Víkendový výzkumný tábor 2013 – „Významné ornitologické lokality okresu Náchod“. *Panurus* 25: 41–50
- DVIŠ T. 2019: *Ptáci Náchodska – hrabaví, měkkozobí, kukačky, sovy, lelkové, svišťouni, srostloprstí a šplhavci*. Východočeská pobočka České společnosti ornitologické, Pardubice.
- HOLUB A. 2000: In: ČSO – *Faunistická databáze Birds.cz/avif*. Dostupné na: https://birds.cz/avif/obsdetail.php?obs_id=418631. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.
- HOLUB A. 2005: In: ČSO – *Faunistická databáze Birds.cz/avif*. Dostupné na: https://birds.cz/avif/obsdetail.php?obs_id=577026. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.
- HOLUB A. 2011: In: ČSO – *Faunistická databáze Birds.cz/avif*. Dostupné na: https://birds.cz/avif/obsdetail.php?obs_id=8259236. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.
- HOLUB A. 2013: In: ČSO – *Faunistická databáze Birds.cz/avif*. Dostupné na: https://birds.cz/avif/obsdetail.php?obs_id=370709. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.
- HROMÁDKO M. & LNĚNIČKOVÁ V. 1983: Početnost, hustota a dominance ptáků hnízdících v pobřežních částech přehrady Rozkoš v letech 1978–1980. *Sborník Východočeské pobočky České společnosti ornitologické* 5: 1–12.
- CHMEL K., PAKANDL M. & VANĚK J. 2016: Průtah jespáka rezavého (*Calidris canutus*) na území České republiky se zvláštním zaměřením na nejvýznamnější tahovou lokalitu: nádrž Rozkoš. *Vanellus* 11: 37–41.
- KADAVA L. & VANĚK J. 2019: Výsledky Víkendového výzkumného tábora „Kopidlno 2018“. *Panurus* 28: 75–89.
- KOZA V. 1989: Průtah bahňáků Charadriiformes na přehradě Rozkoš. *Panurus* 1: 5–40.
- LACHMAN J. 2019: In: ČSO – *Faunistická databáze Birds.cz/avif*. Dostupné na: https://birds.cz/avif/obsdetail.php?obs_id=7766538. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.
- MACH J. 2019: Výsledky víkendového výzkumného tábora „Malá Haná 2017“. *Panurus* 28: 67–74.
- POVODÍ LABE 2020: *Přehrada Rozkoš*. Dostupné na: http://www.pla.cz/planet/public/vodnidila/prehrada_rozkos.pdf. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.
- REGNER A. 2016: In: ČSO – *Faunistická databáze Birds.cz/avif*. Dostupné na: https://birds.cz/avif/obsdetail.php?obs_id=1145956. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.
- REGNER A. 2018: In: ČSO – *Faunistická databáze Birds.cz/avif*. Dostupné na: https://birds.cz/avif/obsdetail.php?obs_id=7679290. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.
- REGNER A. 2015: In: ČSO – *Faunistická databáze Birds.cz/avif*. Dostupné na: https://birds.cz/avif/obsdetail.php?obs_id=4518298. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.

- ŠTASTNÝ K., BEJČEK V. & HUDEC K. 2006: *Atlas hnízdního rozšíření ptáků v České republice 2001–2003*. Aventinum, Praha.
- VANĚK J. 2012: Bahňáci na přehradě Rozkoš v letech 2010 a 2011. *Vanellus* 7: 41–54.
- VANĚK J. 2014: Druhý výskyt jespáka plavého (*Tryngites subruccollis*) v České republice. *Panurus* 23: 79–85.
- VANĚK J. 2016: In: ČSO – *Faunistická databáze Birds.cz/avif*. Dostupné na: https://birds.cz/avif/obsdetail.php?obs_id=1387497. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.
- VANĚK J. 2016: In: ČSO – *Faunistická databáze Birds.cz/avif*. Dostupné na: https://birds.cz/avif/obsdetail.php?obs_id=1232053. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.
- VANĚK J. 2014: In: ČSO – *Faunistická databáze Birds.cz/avif*. Dostupné na: https://birds.cz/avif/obsdetail.php?obs_id=458286. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.
- WALDHAUSER R. 2018: In: ČSO – *Faunistická databáze Birds.cz/avif*. Dostupné na: https://birds.cz/avif/obsdetail.php?obs_id=6679614. Naposledy navštíveno 13. 2. 2020.
- ŽDÁREK P. 1987: Ptactvo údolní nádrže Rozkoš. *Sborník Východočeské pobočky České společnosti ornitologické* 9: 1–102.

Tab. 1: Seznam zjištěných druhů ptáků během VVT „Vodní nádrž Rozkoš 2019“ s nejvyšším zaznamenaným stupněm hnízdní kategorie a předpokládaným počtem hnízdicích párů a informacemi o sektorech hnízdní. V posledních dvou sloupcích jsou výsledky z VVT 2019 v sektorech 9–12 srovnány s mapováním stejného území v letech 1978–1980 (HROMÁDKO & LNĚNIČKOVÁ 1983), symbolem a jsou označeny druhy, s nespécifikovanou početností, jejichž dominance v období 1978–1980 byla nižší než 1 %. Odborné názvy zvláště chráněných druhů jsou označeny hvězdičkami: *druh ohrožený, **druh silně ohrožený, ***druh kriticky ohrožený. **Tab. 1:** List of bird species and its estimated numbers of breeding pairs recorded in the course of the Weekend research camp “Rozkoš Water Reservoir 2019”. Used highest proved category of the breeding behaviour (Atlas codes A – possible, B – probable, C – confirmed breeding) originated from the Czech Breeding Bird Atlas 2014–2017. In the last two columns, results from VVT 2019 in sectors 9–12 are compared with breeding bird survey in same area in 1978–1980 (HROMÁDKO & LNĚNIČKOVÁ 1983). Asterisk marked especially protected bird species by the Czech law: *vulnerable, **endangered, ***critically endangered.

Druh / Species	Hnízdní kategorie / Breeding atlas code	Odhad počtu hnízdicích párů / No. of breeding pairs	Sektory hnízdní (nejbližší hnízdiště) / No. (name) of breeding sector	Početnost v sektorech 9–12 / No. of individuals in 9–12	
				1978, 1979, 1980	2019
1. <i>Anser anser</i>	A1	.	Rybník / Pond Tuří	.	.
2. <i>Cygnus olor</i>	A1	1	1, 3, 12, 15, 16	0	1
3. <i>Alopochen aegyptiaca</i>	A1	.	1	.	.
4. <i>Tadorna tadorna</i>	0
5. <i>Spatula clypeata</i> **	A1	.	.	2, 0, 2	0
6. <i>Mareca strepera</i> *	A1	2	1, 12	a	2
7. <i>Anas platyrhynchos</i>	C12	.	1, 2, 3, 4, 5/6, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18	7, 6, 3	1
8. <i>Aythya fuligula</i>	B3	.	.	5, 1, 1	0
9. <i>Mergus merganser</i> ***	A1
10. <i>Perdix perdix</i> *	B3	3	13, 15	a	0
11. <i>Phasianus colchicus</i>	B3	.	3, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 17, 18	0	4

Druh / Species	Hnízdní kategorie / Breeding atlas code	Odhad počtu hnízdících párů / No. of breeding pairs	Sektory hnízdní (nejbližší hnízdiště) / No. (name) of breeding sector	Početnost v sektorech 9–12 / No. of individuals in 9–12	
				1978, 1979, 1980	2019
12. <i>Gavia arctica</i>	0
13. <i>Tachybaptus ruficollis</i> *	B5	2	12	a	2
14. <i>Podiceps cristatus</i> *	C15	10	1, 4, 5/6, 14, 15, 16	24, 25, 7	0
15. <i>Ciconia nigra</i> **	A1
16. <i>Ciconia ciconia</i> *	A1
17. <i>Ardea cinerea</i>	0
18. <i>Ardea alba</i> **	0
19. <i>Phalacrocorax carbo</i> *	0
20. <i>Accipiter nisus</i> **	C15	1	4 (les / Wood Rousín)	.	.
21. <i>Circus aeruginosus</i> *	C14	1	3, 10, 12, 13, 14, 16, 17, 18	a	1
22. <i>Buteo buteo</i>	C16	.	9, 12, 16, 17, 18 (les / Wood Rousín)	0	1
23. <i>Gallinula chloropus</i>	A1	1	12	a	1
24. <i>Fulica atra</i>	C12	1	12	14, 6, 9	2
25. <i>Grus grus</i> ***	0	.	Rybník / Pond Tuří	.	.
26. <i>Vanellus vanellus</i>	B7	7	8, 9, 12, 17, 18	8, 12, 12	2
27. <i>Pluvialis squatarola</i>	0
28. <i>Charadrius hiaticula</i>	0
29. <i>Charadrius dubius</i>	A1	1	14	4, 4, 0	0
30. <i>Tringa totanus</i> ***	0
31. <i>Tringa nebularia</i>	0
32. <i>Actitis hypoleucos</i> **	0
33. <i>Calidris pugnax</i>	0
34. <i>Chroicocephalus ridibundus</i>	C12	.	.	700, 190, 0	0
35. <i>Hydrocoloeus minutus</i>	0
36. <i>Larus cachinnans</i>	A1
37. <i>Sterna hirundo</i> **	0
38. <i>Chlidonias niger</i> ***	0
39. <i>Columba livia</i>	B3
40. <i>Columba oenas</i> **	A1	.	1, 12, 17, 18	0	1
41. <i>Columba palumbus</i>	B3	40	3, 4, 5/6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18	a	3
42. <i>Streptopelia turtur</i> *	A1	1	12	2, 2, 2	1
43. <i>Streptopelia decaocto</i>	B6	.	3, 4, 5/6, 7, 8, 12, 24, 15, 16, 17	.	.
44. <i>Cuculus canorus</i>	B5	.	2, 3, 4, 5/6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 18	a	3
45. <i>Apus apus</i> *	A1
46. <i>Merops apiaster</i> **	0

Druh / Species	Hnízdní kategorie / Breeding atlas code	Odhad počtu hnízdicích párů / No. of breeding pairs	Sektory hnízdění (nejbližší hnízdiště) / No. (name) of breeding sector	Početnost v sektorech 9–12 / No. of individuals in 9–12	
				1978, 1979, 1980	2019
47. <i>Jynx torquilla</i> **	A2	1 (2)	9	.	.
48. <i>Dryobates minor</i>	A1	1	9	0	1
49. <i>Dendrocopos major</i>	C16	30	3, 5/6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18	0	7
50. <i>Picus viridis</i>	B7	10	3, 4, 11, 12, 13, 14, 16, 17	0	2
51. <i>Falco tinnunculus</i>	B6	3	1, 12	a	1
52. <i>Falco subbuteo</i> **	A1	1 (2)	5/6, 13, 14	.	.
53. <i>Lanius collurio</i> *	B3	12	3, 9, 10, 12, 13, 15, 17, 18	a	3
54. <i>Lanius excubitor</i> *	A1	1	18	.	.
55. <i>Oriolus oriolus</i> **	B3	30	2, 3, 4, 5/6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18	3, 2, 2	4
56. <i>Garrulus glandarius</i>	C16	20	3, 4, 5/6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 18	a	5
57. <i>Pica pica</i>	C12	19	1, 3, 4, 5/6, 7, 8, 14, 15, 16	2, 1, 3	2
58. <i>Corvus corone</i>	A1	1	12	0	1
59. <i>Corvus cornix</i>	B3	4	1, 5/6, 9, 13, 14, 16	0	1
60. <i>Corvus corax</i> *	-	.	Rybník / Pond Tuří	.	.
61. <i>Periparus ater</i>	A2	1	5/6 (les / Wood Rousín)	.	.
62. <i>Poecile palustris</i>	A2	2	9	0	1
63. <i>Poecile montanus</i>	A2	3	13, 14	a	0
64. <i>Cyanistes caeruleus</i>	C16	25	2, 3, 5/6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19	a	10
65. <i>Parus major</i>	C14	50	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17	4, 3, 1	11
66. <i>Remiz pendulinus</i> *	B9	10	1, 3, 4, 5/6, 9, 10, 12, 16	a	3
67. <i>Alauda arvensis</i>	C14	40	3, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18	.	5
68. <i>Riparia riparia</i> *	0
69. <i>Hirundo rustica</i> *	B9
70. <i>Delichon urbicum</i>	C13
71. <i>Aegithalos caudatus</i>	C12	3	13, 16	.	.
72. <i>Phylloscopus trochilus</i>	B7	4	5/6, 11	2, 2, 3	1
73. <i>Phylloscopus collybita</i>	C12	80	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 18	0	20
74. <i>Phylloscopus sibilatrix</i>	A2	2	12	0	1

Druh / Species	Hnízdní kategorie / Breeding atlas code	Odhad počtu hnízdících párů / No. of breeding pairs	Sektory hnízdění (nejblížeji hnízdiště) / No. (name) of breeding sector	Početnost v sektorech 9–12 / No. of individuals in 9–12	
				1978, 1979, 1980	2019
75. <i>Acrocephalus arundinaceus</i> **	B7	10	1, 2, 3, 7, 10, 11, 12	a	5
76. <i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	A2	7	3, 5/6, 10, 17	3, 2, 1	3
77. <i>Acrocephalus scirpaceus</i>	B7	30	1, 2, 3, 5/6, 7, 9, 11, 12, 13, 16, 18	a	3
78. <i>Acrocephalus palustris</i>	A2	35	3, 5/6, 7, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18	8, 10, 14	3
79. <i>Hippolais icterina</i>	A2	13	3, 4, 7, 8, 9, 13, 14, 16	a	2
80. <i>Locustella naevia</i>	A2	2	14	.	.
81. <i>Locustella fluviatilis</i>	A2	3	11, 12	0	1
82. <i>Sylvia atricapilla</i>	C14	70	1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19	2, 1, 3	20
83. <i>Sylvia borin</i>	A2	28	3, 5/6, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16	4, 4, 6	5
84. <i>Sylvia curruca</i>	A2	5	5/6, 14	a	0
85. <i>Sylvia communis</i>	B9	20	5/6, 9, 11, 14, 15, 16, 18, 19	6, 10, 6	4
86. <i>Regulus ignicapilla</i>	A2	.	les / Wood Dubno	.	.
87. <i>Regulus regulus</i>	B3	1	3	.	.
88. <i>Troglodytes troglodytes</i>	A2	8	3, 9, 12, 17	0	5
89. <i>Sitta europaea</i>	C16	10	3, 9, 12, 14, 16, 17	0	5
90. <i>Certhia familiaris</i>	A2	3	10, 16	0	1
91. <i>Certhia brachydactyla</i>	A2	1	9	0	1
92. <i>Sturnus vulgaris</i>	C16	80	1, 3, 5/6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 18	a	40
93. <i>Turdus merula</i>	C14	70	1, 2, 3, 5/6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18	a	15
94. <i>Turdus pilaris</i>	B6	40	1, 3, 4, 5/6, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 16	a	10
95. <i>Turdus philomelos</i>	B6	30	1, 3, 4, 5/6, 7, 9, 10, 13, 14, 15, 16	0	6
96. <i>Turdus viscivorus</i>	A1	2	3 (lesy / Woods Dubno, Rousín)	.	.
97. <i>Muscicapa striata</i> *	B3	15	4, 5/6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 16, 17	1	5
98. <i>Erithacus rubecula</i>	A2	5	9, 13	0	2
99. <i>Luscinia megarhynchos</i> *	B4	40	1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16	0	9
100. <i>Ficedula hypoleuca</i>	A2	1	16	.	.
101. <i>Phoenicurus ochruros</i>	C14	15	4, 5/6, 15, 16, 18	.	.

Druh / Species	Hnízdní kategorie / Breeding atlas code	Odhad počtu hnízdících párů / No. of breeding pairs	Sektory hnízdění (nejbližší hnízdiště) / No. (name) of breeding sector	Početnost v sektorech 9–12 / No. of individuals in 9–12	
				1978, 1979, 1980	2019
102. <i>Phoenicurus phoenicurus</i>	A2	7	3, 4, 5/6, 7, 16	.	.
103. <i>Saxicola rubetra</i> *	A1	2	14, 18	a	0
104. <i>Passer domesticus</i>	C13	.	3, 5/6, 7, 13, 14, 16	.	.
105. <i>Passer montanus</i>	C13	80	1, 5/6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18	a	10
106. <i>Prunella modularis</i>	A2	1	16	.	.
107. <i>Motacilla flava</i> **	A2	2	.	.	.
108. <i>Motacilla alba</i>	C12	20	1, 4, 7, 14, 15, 16, 17, 18, 19	.	.
109. <i>Fringilla coelebs</i>	C14	70	1, 2, 3, 5/6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17	5, 4, 6	15
110. <i>Coccothraustes cocco- thraustes</i>	C12	10	5/6, 8, 9, 12, 13, 14, 16	0	5
111. <i>Chloris chloris</i>	B3	20	3, 4, 5/6, 7, 13, 15, 16, 18	.	.
112. <i>Linaria cannabina</i>	B9	35	1, 7, 13, 15, 16, 18	.	.
113. <i>Carduelis carduelis</i>	B6	40	1, 2, 3, 7, 8, 12, 13, 14, 15, 16, 18	a	7
114. <i>Serinus serinus</i>	A2	9	5/6, 7, 15, 16, 18	.	.
115. <i>Emberiza calandra</i> ***	B4	2	12, 18	2, 2, 0	1
116. <i>Emberiza citrinella</i>	B3	80	3, 5/6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19	3, 4, 2	10
117. <i>Emberiza schoeniclus</i>	B3	15	1, 3, 5/6, 7, 10, 11, 12	5, 2, 2	5
. <i>Anas querquedula</i>	.	.	.	a	0
. <i>Aythya ferina</i>	.	.	.	a	0
. <i>Podiceps nigricollis</i>	.	.	.	1	0